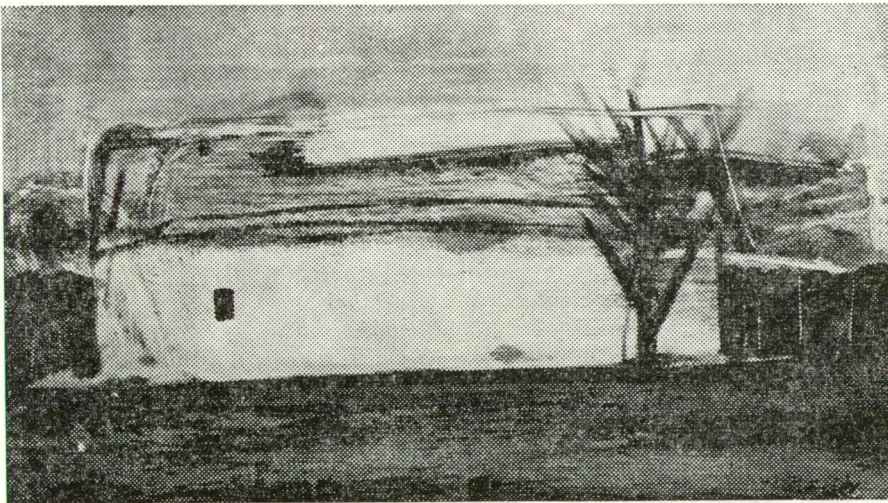

ekkor különös illat csapta meg, édes, finoman csipős pára, mely hajnal felé száll föl a nőkből. Előtte csillogott a bor, mint a folyékony arany.

— Aranykor — suttogta Báth Mihály, és csaknem boldog volt.

Az előreláthatatlan célokkal dolgozó éjszaka azonban megint gondolt egyet. Bizonyára megirigyelte a két férfiút, akik paradicsomot teremtenek a gyehennában. Nyári szélvész bocsátott ki egy tömlőből, melyet a közeli hegy még tudósok által föl nem tárt barlangjában tartogatott. A szélvihar feltépte a Gyöngytyúk ajtaját, és benyomult rajta, az ablakokon pedig betolakodott a virradat, a helyiségben lassan végigömlött a közelgő nappal reménytelen szomorúsága. A két barát elérkezettnek látta az időt, hogy megmentésük a még menthető az éjszakából. Karon fogták a nőket, kivezették őket, s leültek a spelunka előtt árválkodó székekre. A hajnal hűvössége kedvesen megfűrésztötte a társaságot. Fölébredt a Kövér Zenész is, és mint hűséges udvarmester, gépkocsikat rendelt. Balázi meg Báth besegítették hölgyüket a kocsiba, és hagyományos szállójukba hajtottak. Mint mindig, most is egymás mellett kaptak szobát. A hölgyek jóllakatták a két érdemes férfiút mézzel, majd elaltatták őket, mint az ártatlan kisdedeket. A két barát délben ébredt, a nők ekkor már nem feküdtek mellettük, engedtek a nappal csábításainak, és a Pénz, meg a Karrier sikamlós útjain fitogtatták testi-lelki kellemeiket.

Báth Mihály átkopogott a falon, csakhamar Balázi Demeter is visszakopogott. Nemsokára már szappanozták arcukat, majd egyszerre léptek ki szobájukból. A két barát egy nappali vendéglő felé tartott, ahol minden délben káposztalevest főztek. Ebben a fogadóban nemcsak kolbászvegeket és füstölt koncokat főztek a káposztalevesbe, hanem midőn forni kezdett, tojásokat is belebuggyantottak. Úgy úsztak a tojások a szívet és elmét serkentő tejfeles paprikás lében, mint a frissen született világ. A két férfiú néma méltósággal vette magához a levest. Azután szóke sörrel csillapították az étkezés belső lázát. Végül megtárgyalták az éjszaka eseményeit, és időt álló bölcséleti alapelveket szűrtek belőlük.

FEJÉR CSABA: TANYA